11/04/2022

Πειραιώς Σεραφείμ: “Η Εκκλησία δεν είναι μικρομάγαζο”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ.Σεραφείμ τελέστηκε χθες Κυριακή της Ε΄ εβδομάδος των Νηστειών (της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας) ο τελευταίος για φέτος Κατανυκτικός Εσπερινός στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε και σήμερα ο Σεβασμιώτατος ο οποίος αρχικά ανέφερε πως «ζούμε εδώ και καιρό μια κατάρρευση των αξιών της ζωής. Πρόκειται για μία σοβαρή κρίση, όχι τόσο οικονομική, όπως τη ζούμε και τη βιώνουμε, κοινωνική ή πολιτισμική, αλλά κύρια και καίρια πνευματική». «Λησμόνησε ο σύγχρονος άνθρωπος τον κύριο σκοπό της υπάρξεώς του. Θεώρησε ότι είναι επιγείως αθάνατος». «Νόμισε την ασυδοσία ελευθερία, την ασέβεια πρόοδο, την απάτη

ευφυΐα, την αμαρτία απελευθέρωση, την τιμιότητα ανοησία».

«Η Εκκλησία θεωρήθηκε ενοχλητική» είπε ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας παράλληλα ότι «η Εκκλησία δεν είναι μικρομάγαζο. Η Εκκλησία υπήρξε πριν από εμάς και ασφαλώς θα υπάρξει και μετά από εμάς».

Στη συνέχεια τονίζοντας πως «η ψυχή ζητά φως πέρα από το ηλιακό και το τεχνητό» και πως «η συνείδηση αγωνιά», υπογράμμισε ως «τελική και οδυνηρή διαπίστωση, μία γενική φθορά που δίνει πίκρα, λύπη, πόνο βαθύ». «Ο σύγχρονος άνθρωπος ξετρελάθηκε από τα επιτεύγματα της τεχνολογίας» είπε, σημειώνοντας ότι «κύρια θέση στο σπίτι έχει καταλάβει η τηλεόραση και το κινητό τηλέφωνο».

Αναφερόμενος εκτενέστερα στην ευθύνη της τηλεόρασης η οποία «έχει λάβει τη θέση της αρχαίας εστίας και του εικονοστασίου», αφού «μένει ακοίμητη σαν το καντήλι να φωτίζει και να σκοτίζει, να παραμορφώνει, να παραποιεί, να υπνωτίζει, να λανσάρει νέες ιδέες, νέα ηθική, νέα στάση ζωής» όπως χαρακτηριστικά είπε, σημείωσε πως δεν γίνεται «καμία κουβέντα για παιδεία, πίστη, ιδανικά, ήθος και χαρακτήρα. Στα σπίτια έχουν αυξηθεί οι τηλεοράσεις και έχουν μειωθεί οι συζητήσεις. Θα πρέπει να ξυπνήσει η συνείδηση, να θυμηθεί την παιδική αθωότητα, να αναθερμανθεί η πίστη, να αναπτυχθεί μια καλή αγωνία για μετάνοια, μεταστροφή και ανάταση».

«Η διαφθορά κατάντησε γενικό φαινόμενο». «Η διαφορά ήλθε με την αποξένωση του ανθρώπου από τον Θεό και τον πλησίον. Χάθηκε το βαθύ νόημα της ζωής», τόνισε σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας πως «χρειάζεται ειλικρίνεια, σοβαρότητα, γενναιότητα, άμεση βοήθεια. Δεν υπάρχει χρόνος για δικαιολογίες και αναβολές. Δεν ωφελούν οι κατηγορίες, οι φωνές οι επιτιμήσεις. Τα φώτα να στραφούν μέσα μας. Να δούμε κατάματα τον εαυτό μας όλοι». Επίσης, συμπλήρωσε: «η διαφθορά είναι στο βάθος της ψυχής του ανθρώπου. Εκεί πρέπει να εντοπιστεί το πρόβλημα. Μην ψάχνουμε μακριά μας κάτι που είναι μέσα μας. Ο Χριστός επιμένει για εσωτερική νήψη, αυτοκριτική, αυτογνωσία, αυτομεμψία και αυτοκατηγορία».

Τονίζοντας πως «ο άνθρωπος δεν θέλει σήμερα να έχει καθήκοντα και υποχρεώσεις» και πως «επιθυμεί μόνο δικαιώματα», επεσήμανε ότι «αν ανάμεσα στις ανθρώπινες σχέσεις δεν είναι ο Χριστός, οι σχέσεις αυτές είναι ετοιμόρροπες». «Αν δεν εμπιστευθούμε τον Θεό και τον συνάνθρωπο, θα πάσχουμε από μοναξιά» είπε, υπογραμμίζοντας παράλληλα πως «χρειάζεται αισιόδοξος

αγώνας. Ο καθένας στο υπάρχον σκοτάδι να ανάψει το κερί του και θα γκριζάνει σιγά – σιγά το σκοτάδι που μας κουράζει. Το εργαλείο της μεταμορφώσεως του κόσμου είναι στα χέρια του καθενός μας». «Ας αρχίσουμε με αυτοκριτική. Από εκεί θα αρχίσει η ανοικοδόμηση. Τα δάκρυα να πλύνουν τα ανομήματά μας». «Ο λόγος της Εκκλησίας του Χριστού δες έχει λήξει, ούτε έχει φθαρεί».

Αναφέροντας ως μία ακόμη αιτία της σοβαρής κρίσης των καιρών μας «το ασταμάτητο κυνηγητό της ηδονής», υπογράμμισε πως «η ηδονή δεν έγκειται μόνο στη σαρκολατρεία, αλλά και στη χυδαιότητα, την ασέβεια, τον άκρατο ευδαιμονισμό και την ασυδοσία». «Φτάσαμε να έχουμε μία υψηλή τεχνολογία και μία αρκετά χαμηλή ανθρωπιά. Τελικά οι πολλές ‘’ευκολίες’’ δυσκόλεψαν τη ζωή. Η πολλή άνεση πρόσφερε άφθονη ανία», τόνισε.

«Η παρούσα ζωή είναι ο χώρος εξετάσεων για την είσοδό μας στην αιώνια πραγματικότητα». «Είμαστε φιλοξενούμενοι στη γη, παρεπίδημοι και προσωρινοί», σημείωσε στην συνέχεια και μιλώντας ουσιαστικά όχι για κρίση θεσμών και καιρών, αλλά για κρίση ανθρώπων, επεσήμανε ότι «η σύγχυση, η αταξία, η ανατροπή, η ανησυχία, η αγωνία, η αθεοφοβία ταλαιπωρεί πολύ τον άνθρωπο».

«Ο λαϊκισμός εργάζεται σε βάρος του ανθρωπισμού», όμως «ένας ανθρωπισμός δίχως Θεό είναι επικίνδυνος και καταστροφικός», υπογράμμισε στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας πως «η απελπισία είναι καθαρά δαιμονοφορούμενη και δαιμονοκίνητη. Δεν μπορούμε να μην υπομένουμε, επιμένουμε, ελπίζουμε, αισιοδοξούμε. Στη στάχτη υπάρχουν σπίθες. Και σήμερα υπάρχει κρυμμένη αρετή. Η αγιότητα ήταν πάντα μειοψηφία. Η τιμιότητα δεν πέθανε. Οι αληθινοί άνθρωποι του Θεού υπάρχουν». «Και η πιο μικρή αντίσταση είναι ωφέλιμη. Κανένα ‘’Κύριε ελέησον’’ δεν πάει χαμένο. Η μετάνοια είναι για όλους, μα όλους μας», συμπλήρωσε.

Μιλώντας για τα πάθη της εποχής και της δυσκολίες της, διερωτήθηκε τι παραδείγματα προσφέρουμε στα παιδιά και τους νέους μας. «Δεν χρειάζεται να εφεύρουμε τώρα μια πρόταση για να την προσφέρουμε. Υπάρχει ζωντανή, ζωηρή, ισχυρή σε όλη τη μακραίωνη ελληνορθόδοξη παράδοσή μας, στην ωραία γλώσσα μας και την ιερή πίστη μας, στις μεγάλες αρετές της ελευθερίας και την αγάπης», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος συμπληρώνοντας πως «ο κόσμος μας είναι σχέσεις προσώπων, κοινωνία, επικοινωνία και όχι σχέσεις πραγμάτων». «Θεμέλιο της ύπαρξης στον τόπο μας ήταν πάντοτε το ήθος. Αληθινά ελεύθερος είναι όποιος αγαπά αληθινά, με ανιδιοτέλεια και θυσιαστικότητα».

Αναφερόμενος στα ουσιώδη που χρειάζονται προκειμένου να συντελεσθεί αλλαγή και αποσόβηση της κρίσης, υπογράμμισε πως «καλούμαστε σε αγώνα, αγρυπνία,

εγρήγορση και ορθοστασία». «Η συντροφικότητα, η αδελφοσύνη, η συμπαράσταση ομορφαίνουν τη ζωή. Δίνουν κουράγιο κι ελπίδα, δεν αφήνουν να κυριαρχήσει η παγερή μοναξιά». «Μικρές καθημερινές κινήσεις μπορούν να ομορφύνουν καταπληκτικά τη ζωή μας», συμπλήρωσε.

Κάνοντας λόγο για τον πόλεμο στην Ουκρανία επεσήμανε πως «ειρήνη θα έχουμε μόνο με πολιτικές συνυπάρξεως και συνεργασίας. Κάποιοι ηχηροί λόγοι περί αγάπης γενικά της ανθρωπότητας και όχι του συγκεκριμένου συνανθρώπου, είναι ψευδείς και μάταιοι».

«Δίχως ηθική, ευπρέπεια και ευγένεια παρασυρόμαστε στην αυτοπροβολή, την αυτοδικαίωση, την καταξίωση και την αυτάρκεια. Φοβόμαστε τη μόλυνση του περιβάλλοντος και των προϊόντων διατροφής και όχι τη ρύπανση της καρδιάς μας από την αναλήθεια και την υποκρισία, από το μίσος και την εμπάθεια», είπε σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ενώ αναφερόμενος και πάλι στην κρίση των καιρών μας τόνισε ότι «δίχως αξίες, ιδανικά, πίστη, αρετή, τιμιότητα δεν μπορεί να υπάρξει ζωή ακέραια, ασφαλής, αξιοπρεπείς και υπεύθυνη». «Η κρίση δηλώνει ασθένεια, η ασθένεια φέρνει απιστία και η απιστία απελπισία». «Καλούμεθα να ξαναζήσουμε μια διαφορετική, μια άλλη, μια αγία μοναξιά», πρόσθεσε, υπογραμμίζοντας ότι «πλανάται ο σύγχρονος άνθρωπος όταν νομίζει ότι αλλάζοντας κατοικία, όχημα, εργασία, σύζυγο και πόλη, θα αλλάξει ουσιαστικά και τη ζωή του».

«Η ελευθερία φυλάγεται με θυσίες και γενναιότητα. Η ελευθερία πορεύεται με την αδελφότητα και χαρίζει πνευματική ενότητα. Η ελευθερία είναι πλούσιο δώρο Θεού. Η σχέση μας με τον Θεό είναι ελεύθερη σχέση. Η διαταραγμένη σχέση με τον Θεό φέρνει την αμαρτία. Αποτέλεσμα της αμαρτίας είναι η υποδούλωση στα πάθη. Ο εμπαθής είναι ανελεύθερος και ας λέει ότι είναι ελεύθερος», επεσήμανε στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας ότι «δίχως τον Χριστό η ζωή θα είναι άχαρη, άφωτη και φοβισμένη. Δεν μπορώ να πω» σημείωσε, «ότι η χριστιανική ζωή δεν έχει αγώνα και αγωνία. Δεν είμαστε χριστιανοί για να περνάμε καλά». «Το να είσαι αληθινός χριστιανός σήμερα είναι μία συνεχής διακινδύνευση, μία ωραία περιπέτεια». «Ο σκοπός της ζωής μας δεν είναι μία υλική πρόοδος και μία κοσμική ευτυχία. Η αγιότητα συχνότατα ανθεί στη φτώχεια, τη στέρηση, την ασθένεια, την κατηγορία, τη συκοφαντεία, την εξορία. Οι Άγιοι δεν ήταν ιδιαίτερα προοδευμένοι και ευτυχισμένοι». «Ο άνθρωπος ζει τόσο, όσο αγαπά», συμπλήρωσε.

Στη συνέχεια λέγοντας πως «ο λόγος και η σιωπή έχουν τον καιρό τους, θέλουν σοφία, γνώση, προσοχή, προετοιμασία», τόνισε πως «πρέπει να μάθουμε να ακούμε τη σιωπή του Θεού. Όταν καθυστερεί να μας απαντήσει, κάτι σημαντικό συμβαίνει, κάτι περιμένει από εμάς, κάποιος λόγος υπάρχει», είπε χαρακτηριστικά.

Αναφέροντας ότι ο Όσιος Παΐσιος έλεγε πως ο πειρασμός του κάνει καλό γιατί τον κάνει να αγωνίζεται πιο πολύ, επεσήμανε πως δεν πρέπει να φοβόμαστε τις θύελλες των καιρών, «μην παρασυρόμαστε από λογισμούς απιστίας. Να ευχαριστούμε τον Θεό που έχουμε τη συντροφιά Του, την ενίσχυσή Του, το όνομά Του, την αγάπη Του, την παραμυθία και την ευλογία Του, το ιλαρό Του πρόσωπο».

«Είμαστε τυχεροί που έχουμε έναν τέτοιο Πανάγαθο Θεό», είπε και συνέχισε λέγοντας: «Μακριά από εμάς κάθε απελπισία. Υπήρξαν και χειρότερες εποχές από τη σημερινή. Ο Χριστός δεν κοιμάται. Η Εκκλησία ποτέ δεν καταποντίζεται. Η κρίση να μας ωριμάσει και να μας φρονηματίσει. Υπάρχει άφθονη αρετή κρυμμένη και σήμερα και στα μοναστήρια και στον κόσμο, στην ιεραποστολή, στις ψυχές που αγωνίζονται και αγαπούν». «Η κρίση είναι προς συνετισμό. Να θυμηθούμε όσα σοβαρά έχουμε λησμονήσει. Να αναχθούμε από την ύλη στο πνεύμα». «Η κρίση είναι προς αφύπνιση. Η κρίση είναι προς αυτοκριτική. Η κρίση είναι για να μετανοήσουμε, να κλάψουμε, να προσευχηθούμε καθώς τώρα θα ακούσουμε και πάλι το ‘’Σήμερον κρεμάται επί Ξύλου’’. Η κρίση είναι προς υγιή και ειλικρινή ταπείνωση.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Σεβασμιώτατος τόνισε πως «η κρίση μας κρίνει. Η κρίση μας κατακρίνει. Η κρίση προκρίνει τη γνησιότητα , την πρόσληψη του απαραίτητου και την απόρριψη του περιττού. Η κρίση είναι για να προσκυνήσουμε τον μόνο αληθινό Τριαδικό Θεό».